

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

**Broj: S1 3 U 020580 16 U
Sarajevo, 11.05.2017. godine**

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Davora Žilić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja UDRUŽENJE ZA ZAŠTITU DEVIZNIH ŠTEDIŠA U BOSNI I HERCEGOVINI, Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik , advokat iz Sarajeva, protiv zaključka broj: UP1 03-1-37-7-190-10/15 BA od 30.11.2015. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini u upravnoj stvari zaštita ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.05.2017. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni zaključak tužene broj: UP1 03-1-37-7-190-10/15 BA od 30.11.2015 godine se poništava i predmet vraća tuženoj na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom broj: UP1 03-1-37-7-190-10/15 BA od 30.11.2015 godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka u Bosni i Hercegovinu obustavljen je postupak po prijavi Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini.

Protiv ovog zaključka tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je dana 14.07.2015. godine podnio tuženom prijavu sa ciljem da tuženi izvrši inspekcijski nadzor nad radnjama Federalnog ministarstva finansija koje je prenijelo lične podatke državljana BiH, odnosno građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje u Ljubljanskoj banci, Glavna podružnica Sarajevo iz BiH u Republiku Sloveniju. Navodi da je prenos podataka izvršen na osnovu zahtjeva R Slovenije upućenog Ministarstvu vanjskih poslova BiH 10.04.2015. godine. Ističe da je BiH, F BiH bez zakonskog osnova, suprotno Zakonu o zaštiti ličnih podataka BiH, ustupila lične podatke građana drugoj državi, a kao osnov za ustupanje podataka je zaključak Vlade od 27.05.2015. godine u kojem je utvrđeno da postoji javni interes da se podaci ustupe. Tvrdi da je tuženi previdio da je kontrolor ustupio lične podatke na nezakonit način, jer ispunjavanje zahtjeva R Slovenije nije bila zadaća koja se

izvršava u javnom interesu štediša i države, već je to nepravedan postupak prema građanima BiH koji se protive što se njihovi podaci ustupaju drugoj državi, jer se zloupotrebom ovih podataka pravno neosnovano osiromašuju, pa samim tim nisu dali saglasnost za ustupanje ličnih podataka R Sloveniji. Navodi da je tuženi ignorisao činjenicu da je kontrolor postupio suprotno presudi Evropskog suda za ljudska prava, jer su podaci ustupljeni R Sloveniji, a da Vijeće ministara nije zaključilo memorandum sa R Slovenijom kojim bi se regulisao, u skladu sa presudom i Zakonom o zaštiti ličnih podataka, koje će podatke BiH obezbijediti svojim građanima-štedišama, kako bi se osigurao pravilan postupak verifikacije, što je jedan od naloga datih u presudi kako bi se ista implementirala.

U odgovoru na tužbu tužena Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini i zainteresirane stranke Ministarstvo finansija F BiH i Veleposlanstvo Republike Slovenije u BiH su predložili da se tužba odbije kao neosnovana

Ovaj sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa, kao i obrazloženja osporenog zaključka proizlazi da je tužena odlučujući o prijavi Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini, u kojoj navedeno da je Vlada Federacije BiH odlučila, a Federalno ministarstvo finansija realizovalo slanje Sloveniji dokumentacije u elektronskoj formi o ličnim podacima štediše, ime, prezime, JMBG i izvode sa jedinstvenog računa građanina, te da se od tužene očekuje da u okviru zakonskih rješenja osigura zaštita ličnih podataka štediša, kako isti ne bi bili zkoupotrebljeni od starne R Slovenije. Tužena u obrazloženju osporenog zaključka navodi da je utvrdila da su ispunjeni uslovi za obustavu postupka u skladu sa članom 122. stav 4. Zakona o upravnom postupku.

Odluka tuženog organa je nepravilna i nije utemeljena na zakonu.

Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj 49/06 do 89/11), i to odredbom člana 1. stav 2., propisano je da se istim osniva Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, utvrđuju se: njena nadležnost, organizacija i upravljanje, kao i druga pitanja značajna za njen rad i zakonito funkcioniranje. Nadalje, odredbom člana 30. stav 1. istog zakona propisano je da kada nosilac podataka ustanovi ili posumnja da su kontrolor ili obrađivač podataka povrijedili njegovo pravo ili da postoji direktna opasnost za povredu prava, može podnijeti prigovor Agenciji radi zaštite svojih prava, dok je stavom 2. istog člana propisano da o zahtjevu nosioca podataka iz stava 1. ovog člana Agencija donosi rješenje koje se dostavlja podnosiocu prigovora i kontroloru. Stavom 4. istog člana je propisano da prilikom odlučivanja o prigovoru, Agencija postupa prema odredbama Zakona o upravnom postupku.

Ispitujući zakonitost osporenog zaključka, ovaj sud je utvrdio da je tužena prilikom donošenja istog pogrešno primjenila Zakon o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16). Odredbom člana 3. Zakon o upravnom postupku propisana je supsidijarna primjena tog zakona u upravnim stvarima za koje je zakonom propisan poseban postupak, ukoliko ta pitanja nisu uređena posebnim zakonom.

